

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1498/2018
23.01.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. Кривичног законика, у вези кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Горана Илића, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.899/18 од 31.10.2018. године, у седници већа одржаној дана 23. јануара 2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Горана Илића, поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.899/18 од 31.10.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К бр.2135/2015 од 15.06.2018. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. Кривичног законика, у вези кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од једне године. Истовремено је одређено да ће ова казна извршити тако што ће је окривљени издржати у просторијама у којима станује, на адреси ..., улица ..., уз електронски надзор, те да окривљени не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, као и да уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора.

Истом пресудом, на основу члана 297. став 5. у вези члана 86. КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од једне године и шест месеци.

На основу члана 264. став 4. ЗКП, окривљени је делимично ослобођен накнаде трошкова поступка који су настали пред ОЈТ у Новом Саду, у износу од 48.854,94 динара који представља 50% од укупно опредељених трошкова од 97.709,89 динара, а на основу члана 264. став 1. ЗКП окривљени је обавезан да на име паушала плати суду износ од 2.000,00 динара и преостале трошкове поступка који су настали пред ОЈТ у висини од 48.854,94 динара у року од месец дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудне наплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.899/18 од 31.10.2018. године, усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Новом Саду, пресуда Основног суда у Новом Саду К бр.2135/2015 од 15.06.2018. године преиначена је у погледу одлуке о казни, тако што је окривљени АА за кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. Кривичног законика, у вези кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, због којег је оглашен кривим првостепеном пресудом, осуђен на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци, док је првостепена пресуда у непреиначном делу потврђена.

Против другостепене правноснажне пресуде, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Горан Илић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези става 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи другостепену пресуду у погледу одлуке о кривичној санкцији тако што ће окривљеног осудити на санкцију коју му је изрекао првостепени суд – на казну затвора у трајању од једне године, коју ће окривљени издржавати у просторијама у којима станује.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим односно другостепеним

судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају бранилац окривљеног АА, као разлог подношења захтева за заштиту законитости, само формално истиче повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, и због које је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљеном. Међутим, у образложењу захтева бранилац не конкретизује о којој повреди закона се ради, а у суштини указује на повреду одредбе члана 441. став 1. ЗКП истицањем да је другостепени суд приликом доношења одлуке о казни пренагласио чињенице и околности које по својој природи не могу бити отежавајуће околности, док је са друге стране апсолутно минимизирао стварно постојање олакшавајућих околности које је утврдио првостепени суд, односно указује на погрешну оцену чињеница и околности од којих зависи одлука о кривичној санкцији од стране другостепеног суда, а из којих разлога подношење овог ванредног правног лека у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП није дозвољено окривљеном преко браниоца због повреде закона.

Имајући у виду да је у поднетом захтеву само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено, те да се суштински указује на недозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

**Записничар-саветник,
Снежана Меденица, с.р.**

**За Председника већа-судија,
Веско Крстајић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић